

Rokoko se stále více hlásí o slovo

Ospedale della Pietà se pečlivě připravuje k hudebnímu holdu k poctě saského *prince Friedricha Christiana*. Uskuteční se 21. března 1740. V pořadu zaznějí vedle „serenaty“ *Il coro delle muse* (Ve sboru Múz) – autorem je *Alessandro Genaro*, jenž dílo napsal na slova *Gennara d’Alessandro* – také Vivaldiho skladby: *Sinfonia* RV 149 a *Concerti* RV 558, 552 a 540. Čtyři instrumentální díla, přepsaná na čisto, jsou slavnostně předána *princi Friedrichu Christianovi* (možná, že mu byla dodatečně zaslána). Kaligraficky vyvedená titulní strana sborníku má nadpis: „CONCERTI con molti Istromenti Suonati dalle Figlie del Pio Ospitale della Pietà avanti SUA ALTEZZA REALE Il Serenissimo FEDERICO CHRISTIANO Principe Reale di Polonia, et Elettorale di Sassonia. MUSICA di D. Antonio Vivaldi Maestro de Concerti dell’Ospitale sudetto. In Venezia nell’Anno 1740.“ („KONCERTY s mnohými znějícími nástroji v rukou schovaneček Posvátného Ospedale della Pietà směřující k JEHO KRÁLOVSKÉ VÝSOSTI, Nejjasnějšímu FRIEDRICHU CHRISTIANOVI, Královskému princí polskému a zvolenému panovníkovi Saska. HUDBU napsal P. Antonio Vivaldi, Koncertní mistr shora zmíněného Ospedale. V Benátkách roku 1740.“.) Vzácná notovina je nyní uložena ve Sbírce hudebnin Saské zemské knihovny v Drážďanech (*Musikaliensammlung der Sächsischen Landesbibliothek Dresden*), a to pod signaturom Mus. 2389-0-4.

Ospedale della Pietà je si také vědomo Vivaldiho proslulosti a velikosti. Proto projednává správa ústavu na zasedání 29. dubna otázku zakoupení „jistého počtu koncertů“ Vivaldiho („una certa portione de concerti“). Potřebnost předpokládaného zakoupení je odůvodňována tím, že orchestr ústavu „potřebuje koncerty pro varhany a jiné nástroje“, aby mohl střežit svůj vĕhlas, ale také proto, že „důstojný pán Vivaldi“ má v úmyslu odejít z města Benátek. Správa navrhuje, aby nákup děl uskutečnil se za částku jednoho zecchinu za koncert. Hlasování probĕhlo nepříznivĕ, neboť ani v prvním kole hlasování, ani ve druhém, nedosáhl návrh požadovaného počtu hlasů. Pro nás je však důležité, že se tu objevuje první zmínka, že Vivaldi má v úmyslu *opustit Benátky*. Konzervatoř Pietà mu poskytne 15 dukátů a 23 grošů „per aver consegnato tre concerti e una sinfonia per uso del choro“ („za získání odevzdaných tří koncertů a jedné sinfonie pro účely sboru /ansámblu/“). Šlo s největší pravděpodobností o skladby, které byly provedeny na slavnostní produkci k poctĕ *Friedricha Christiana* 21. března (Sächs. Ld-Bibl., sign. Mus. 2389-0-4). Mohlo také jít o provozovací materiály k těmto dílům, které předtím Pietà zakoupila. Zápis se vztahuje ke dni 9. března 1740. Tři dni nato získává Vivaldi 70 dukátů a 23 groše za svých dvacet koncertů. Částka odpovídá 440 lirám nebo 20 zecchinům. Záznam z 12. kvĕtna 1740 je posledním vivaldiovským údajem v knihách Ospedale della Pietà. Mýlí se tedy ti badatelĕ, kteří se domnívají, že Vivaldi obdržel 29. srpna 1740 ještĕ položku za odkoupenĕ hudebniny.

Nevíme přesně, kdy Vivaldi opustil Benátky. Jsme však informováni, že to bylo po 12. kvĕtnu 1740. Smĕřoval do *Vídnĕ*. Není potvrzeno, že se zastavil ve Štýrském

Hradci (*Graz*), kde vystupovala *Anna Girò* v sezóně 1739/40 jako sólistka souboru mingottiovského.

Vivaldi ve Vídni ještě zastihne svého císařského příznivce *Karla VI.* (umírá 20. října 1740). Vypukne válka o rakouské dědictví (*Österreichischer Erbfolgekrieg*), 1740–1748...